

dersom man forringer Byggevedtægten, ved at nedsætte Kravene til de byggende, vil Forholdet meget let blive det, at de kommer til at staa overfor en endnu større Vanskelighed, nemlig den, at de ikke vil kunne faa de fornødne Laan i deres Ejendomme, at de forskellige Kreditforeninger og de Institutioner, der skal yde dem Laan, vil stille sig vrangvilligt, naar de har paa Følelsen, at Byggeforetagendet ikke i enhver Henseende er solidt. Men jeg kan, som sagt, sige det ærede Medlem, at vi i Ministeriet gør vort Bedste for at imødekomme alle rimelige Krav om Dispensation.

Det ærede Medlem Hr. Hækkerup, det ærede Medlem Hr. Rytter og det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har rejst Spørgsmaal om en Indskrænkning af Embedslægernes Tal. Embedslægeloven blev vedtaget i 1914, og den indeholder en Bestemmelse om, at Loven skal revideres inden Udgangen af Aaret 1925. Vi har imidlertid i Ministeriet den Opfattelse, at det ikke er rigtigt at gaa til en saadan Revision af Loven netop i Aar. Derfor har jeg forelagt Landstinget et Lovforslag, hvorefter det bliver muligt at undgaa Revision i Aar, idet Revisionen foreslaas udskudt til 1930. Jeg indrømmer, at der er Mulighed for at nedsætte Embedslægernes Tal, men man kan meget vel nedsætte det uden at gaa til en Revision af selve Embedslægeloven. Man kan ved kongelig Resolution indskrænke Kredslægernes Tal, og det er ogsaa min Hensigt at gøre det. Jeg har ogsaa den Opfattelse, at Kredslægernes Tal er for stort. Det er ogsaa muligt, at en enkelt Amtslægekreds kan nedlægges, og der er allerede derom indgaaet Bemærkninger fra Sundhedsstyrelsen til Indenrigsministeriet. Naar der i Bemærkningerne til det Lovforslag, jeg har forelagt Landstinget, staar, at vi skønner, at Loven i det store og hele har virket tilfredsstillende, maa dette ikke, hvad jeg ogsaa allerede har sagt i Landstinget, forstaaes saaledes, at jeg ikke kan ønske Loven revideret, men Loven blev i 1914 til ved et Kompromis, og saaledes som dette Kompromis nu en Gang r'dformedes, tror jeg, man maa sige, at Loven i det store og hele har virket tilfredsstillende.

Det ærede Medlem Hr. Rytter har peget paa visse Administrationsvanskeligheder Loven vedrørende, men jeg tror, at disse Vanskeligheder for længst er bragt ud af Verden. Det ærede Medlem Hr. Rytter spurgte mig, om jeg vilde give Løfte her i Tinget om, at Embeder, som blev ledige, kun skulde blive besat ved Konstitution, og dette Løfte kan jeg godt give. Jeg har

ingen Interesse i at foregribe Begivenhedernes Gang. Medmindre ganske særlige Omstændigheder skulde gøre det nødvendigt at besætte et Embede, er det ogsaa min Agt at lade Embeder, der bliver ledige, foreløbig besætte ved Konstitution, indtil man kommer til Klarhed over, hvad man i det hele taget vil gøre ved dette Spørgsmaal. Der er fra Sundhedsstyrelsen til Ministeriet indsendt en Beretning om, at visse Kredslægeembeder kan nedlægges, og det er muligt, at ogsaa flere end de, der er nævnt i Sundhedsstyrelsens Indberetning, kan nedlægges. Men jeg vil paa den anden Side gøre opmærksom paa, at saa snart Talen er om at nedlægge et saadant Embede, møder der Deputationer fra Befolkningen, fra Kommunalbestyrelsen og alle interesserede Parter og beder saa mindeligt om, at man ikke vil berøve dem deres Kredslæge. Jeg ved ikke, om Rigsdagen vil være bedre i Stand til at indskrænke Kredslægernes Tal end Administrationen. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man nok saa godt kan gøre det i Administrationen, og at man der paa nok saa ugenert Maade som maaske Rigsdagen kan tage skyldige Hensyn — jeg vil i hvert Fald prøve, om det er muligt.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har henstillet til mig at lade foretage en Undersøgelse af Forholdene vedrørende Sygehuset i Hjørring, der har været saa meget paa Tale. Det ærede Medlem siger: „Derfor tillader jeg mig at henstille, at vi lader Lægerne afgøre de kollegiale Stridigheder, som de finder for godt, men at den højtærede Indenrigsminister hurtigst muligt lader foranstalte en retslig Undersøgelse af dette Forhold, for at der kan sikres vore syge en ordentlig Sygehusbehandling, hvor de end findes“. Det er jo et meget vidtgaaende Krav, det ærede Medlem her stiller til Indenrigsministeren, og jeg maa her overfor sige, at i Henhold til gældende Lov er Sundhedsstyrelsen den Institution, som det paa-hviler at paase, at Sygehusforhold er i Orden. Og foruden Sundhedsstyrelsen har vi ogsaa Amtslægen paa Stedet, hvis Pligt det er at paase, at Sygehusforholdene er saaledes, som man nu her i Landet med Rette kan kræve, at de skal være.

Sundhedsstyrelsen har taget Affære i denne Sag. Da det blev Sundhedsstyrelsen bekendt, at der af flere Læger i Hjørring Amt var fremsat Krav om, at Sygehuslæge Ewertsen skulde fratræde, søgte Sundhedsstyrelsen øjeblikkelig at komme til Klarhed over, hvad det var, der klagedes over, og den har ved sin Formand og en anden Læge været oppe i Hjørring for paa Stedet at